

רע"פ 174/18 - אלכסנדר שלפמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 174/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

אלכסנדר שלפמן

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (הנשיא א' טל, השופט ש' בורנשטין,
והשופטת נ' בכור) מיום 03.12.2017 בתיק עפ"ג
059478-09-17

בשם המבקש:

עו"ד שמואל בר

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (הנשיא א' טל, השופט ש' בורנשטין, והשופטת נ' בכור) בעפ"ג 59478-09-17 מיום 3.12.2017, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (סגן הנשיאה מ' מזרחי) בת"פ 7936-05-16 מיום 11.9.2017.
2. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, ביום 23.12.2015 נסע המבקש ברכבו אחרי המתלונן,

יליד 1947, בקטע הדרך שבין היישוב כפר ידידיה ליישוב אביחיל. המתלון נאלץ לעצור את רכבו במהלך הנסיעה מספר פעמים, והמבקש צפר למתלון מספר רב מאד של פעמים. כאשר הגיע המתלון לאביחיל ועצר את רכבו בתמרוך עצור, חסם המבקש את רכבו של המתלון באמצעות רכבו שלו, יצא מרכבו כשהוא מחזיק בידו אלה, ניגש לעבר המתלון, פתח את דלת הנהג, משך את המתלון מחוץ לרכב והחל להכותו בראשו ובידיו באמצעות האלה בעודו צועק לעברו "זקן מטומטם". המתלון עצמו נטל לידו אלה על מנת להדוף את המבקש מעליו, בעודו "נשלף מרכבו". כתוצאה מהאירוע, סבל המתלון מסימנים אדומים ושטפי דם בידיו.

3. ביום 17.1.2017 הודה המבקש במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לבקשת בא כוח המבקש, הופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר שיבחן, בין היתר, את האפשרות בדבר ביטול ההרשעה בעניינו.

4. ביום 25.6.2017 הוגש תסקיר המבחן בעניינו של המבקש (להלן: התסקיר). בתסקיר תואר המבקש כאדם ללא עבר פלילי המנהל אורח חיים תקין, הן במסגרת משפחתו והן כמי שלמד לימודים אקדמיים מתקדמים ועובד במקצועו שנים רבות. לצד זאת, תואר המבקש גם כמי ש"ייתכן ובמצבי דחק עלול לנקוט בהתנהגות אלימה". שירות המבחן ציין את חששו של המבקש כי הרשעתו בהליך עלולה לסכן את עתידו המקצועי, ומסיבה זו הומלץ על ביטול הרשעתו בדיון, בכפוף להטלת צו של"צ, מתן פיצוי הולם למתלון וחתומה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

5. ביום 11.9.2017 ניתן גזר דינו של בית משפט השלום. בגזר דינו קבע בית המשפט את מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנת מאסר, זאת תוך שימת לב לנסיבות האירוע החמורות והתכלית החשובה של השמירה על שלומו של אדם, העומדת ביסוד העבירה בה הואשם המבקש.

6. בעומדו על השיקולים לעונש, בחן בית המשפט, בין היתר, את נסיבותיו החמורות של האירוע, בכלל זה הכאת אדם מבוגר באמצעות אלה; את השפעת המאורע על המתלון והקשיים הפיזיים והנפשיים עמם הוא מתמודד מאז התרחשותו; מנגד, נשקלה עובדת היות המבקש נעדר עבר פלילי וכי הודה במיוחס לו; וכן תסקיר שירות המבחן החיובי שהוכן בעניינו של המבקש.

7. בית משפט השלום דחה את המלצת שירות המבחן בקובעו כי "עונש של"צ מעביר מסר מקל מדי במקרים כגון אלו". עם זאת, התחשב בית המשפט בנסיבות המקלות שפורטו לעיל וקבע כי "לא ראוי שנאשם זה ירצה עונש של מאסר ממש". משכך, השית עליו עונש של 6 חודשי מאסר אותם ירצה המבקש בדרך של עבודות שירות; 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור המבקש עבירה שיש בה יסוד של אלימות; ופיצוי למתלון בסך 3,000 ש"ח.

8. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז, ובו טען כי בית משפט השלום לא נתן משקל מספק לחשש שהוא עלול לאבד את פרנסתו במידה והרשעתו תיוותר על כנה, וכן לא ניתן משקל בגזירת עונשו לטיפול אותו עבר במסגרת קבוצתית. בית המשפט קמא דחה את הבקשה להקל בעונשו של המבקש, תוך שציין את מעשיו החמורים של המבקש על רקע גילו של המתלון, וכן, אם להביא דברים בשם אומרים: "במיוחד לאור העובדה שעל רקע מה בכך הולם המערער באלה שהחזיק ברכבו בראשו של המתלון ובידיו וגרם לו לפגיעה בידו בדמות סימנים אדומים ושטפי דם". אשר לטענת המבקש בדבר הפגיעה הצפויה לו בפרנסתו בשל הרשעתו, ציין בית המשפט כי לא הוצגו בפניו "כל

מסמכים המלמדים על נזק קונקרטי שייגרם למערער [המבקש בעניינו - י' א'] כתוצאה מהרשעתו או כתוצאה מריצוי מאסר בעבודות שירות".

הבקשה לרשות ערעור

9. המבקש טוען כי קיימות נסיבות אובייקטיביות ונסיבות אישיות המצדיקות את הדיון בעניינו במסגרת ערעור שני וביטול הרשעתו.

10. בבקשתו, חוזר המבקש על עיקרי טיעונו שהוצגו בפני בית המשפט קמא, בכלל זה השפעת גזר הדין על העסקתו במקום עבודתו ואי-מתן משקל מספק לתסקיר שירות המבחן החיובי שהוגש בעניינו. כן טוען המבקש כי לגזר הדין עלולה להיות השפעה על הליכי התושבות של בת זוגו, שאינה אזרחית ישראל.

הדיון בבקשה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

12. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים נדירים, המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק. יתירה מזאת, בקשת רשות ערעור הנסבה על גזר הדין בלבד תתקבל רק בנסיבות חריגות אשר בהן סטה בית המשפט באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת.

המקרה שלפניי אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים. למבקש לא נגרם כל עיוות דין והעונש שהושת עליו מצוי במתחם הענישה המקובל לעבירות מסוג העבירות שביצע. די בנימוק זה כדי לדחות את הבקשה.

13. גם לגופו של עניין, לא מצאתי כי יש ממש בטענותיו של המבקש וכי יש מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. אין חולק כי האינטרס השיקומי של מבצע העבירה חשוב, אך וודאי שאינו השיקול היחיד והמכריע בגזירת עונשו. בית המשפט קמא בחן בכובד ראש את מכלול טענותיו של המבקש בנוגע לנסיבותיו האישיות, אך ציין במפורש כי "גם לאור כל הנסיבות שמנה בא כוח המערער ושנמנו בתסקיר המבחן שהמליץ על כך, אין כל הצדקה לביטול ההרשעה", זאת נוכח חומרת המעשים בהם הורשע המבקש כפי שתוארה לעיל. כן, איני מוצא כי יש בטענתו של המבקש בדבר השפעת הרשעתו על מעמדה של בת-זוגו, טענה שנטענה בעלמא וללא סימוכין כלל, בכדי לשנות מההחלטה אליה הגיעו שתי הערכאות הקודמות.

14. אשר לטענת המבקש בדבר ההשלכות האפשריות של הרשעתו על המשך רישומו ב"פנקס האחיות" של משרד הבריאות כמי שמוסמך לעסוק בסיעוד, הרי שמדובר באפשרות תיאורטית בלבד שאינה מחויבת המציאות, ולא הוצגו ראיות התומכות בכוונה קונקרטית לבטל את רישומו בפנקס. כך או כך, אין בנסיבה זו כדי לתמוך בביטול הרשעתו.

נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה.

15. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשע"ח (9.1.2018).

ש ו פ ט
